

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Temeritas dupliciter considerari potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Susurratio.

531

iudicium temerarium de scelere personali proximi, est peccatum mortale: suspirio autem temeraria quantumcunque vehemens, est peccatum veniale.

*Obloquio amicitiam inter amicos minueret
vel destruens peccatum est.*

Susurratio (hoc est obloquio ad amicitiam tollendam inter aliquos) peccatum est mortale ex suo genere: quia tendit ad nocendum proximo, utpote tollere volens maximum bonum, scilicet amicum. Et est grauius peccatum quam contumeliaz & detractio, quanto amicitia melior est fama & honore. Contingit tamen susurbationem esse peccatum veniale propter imperfectionem actus vel ex parte intentionis, quia non intendit contra amicitiam, licet materialiter dicat aliquid prouocatum contra amicum. Et hoc nisi ex grauitate documenti actus redeat in naturam suae speciei: quia tunc effet peccatum mortale: ut de detractione materiali dictum fuit. Vel ex parte eius quod dicitur: puta quia minimum est ad prouocandum contra amicum. Vel ex parte modi, quia iocose dicitur, & non serio. Communiter enim hæc sunt venalia.

Temeritas dupliciter considerari potest.

Temeritas (qua absque ratione regulante opera sunt) manifestè peccatum contra consilii rationem est. Et dupliciter inueniri consuevit. Vel ex impetu appetitus passione affecti: ut appareat in iratis. Vel ex contemptu regulæ directiæ: ut patet in superbis despicientibus aut quasi despicientibus subiecti alienæ regulæ, & temere properea agentibus ea quæ fecisse postea paeniter.

Est autem peccatum veniale vel mortale temeritas

Kk 5 secundum

secundum subiectam materiam. Si enim iocosa aut officiosa est materia, veniale peccatum est: Si autem perniciosa, peccatum mortale est, quia contra dilectionem Dei aut proximi est.

Deum tentans præsumens explorare suam naturam, peccat grauiter.

Tentatio Dei (qua homo explorat diuinam potentiam, scientiam vel voluntatem) peccatum est mortale ex suo genere: quia irreuerentiam exhibet diuinæ excellentiæ dubitando de illa. Et hoc intellige formaliter: hoc est de temptatione Dei ex intentione tentandi Deū: quemadmodū de cæteris vitiis formaliter doctrina intelligenda est. Aduerte tamen hic duo'. Primum est quod circa voluntatem Dei aliud est quærere humiliter à Deo instructionem quid circa aliquid particulare velit, ex aliqua rationabili causa: & aliud est quærere à Deo instructionem seu notitiam eiusdem absque rationabili inquirendi causa. Primum enim ad charitatem, humilitatem, ac prudentem religionem spectat: & propterea liceret petere signum ad hoc opportunum. Secundum autem ad irreuerentiam diuinam spectat. Si enim diuinæ excellentiam voluntatis homo reuerteretur, non nisi ex rationabili causa præsumeret quærere secretum illius velle nosse: ut experimur in hominibus, nullus enim absque irreuerentia principis quærerit absque rationabili causa à principe quid ipse velit, sicut nec quid sciat aut quid possit. Secundum est, quod tentare Deū materialiter (hoc est non intentione explorandi diuinū posse nosse aut velle) non est peccatum mortale, nisi magnitudo seu qualitas temptationis reducat actum naturā suā formā: sicut de aliis peccatis dictum est.

Ez